

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/28756 en 08/28757 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 28 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen, alsmede geweigerd om haar ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

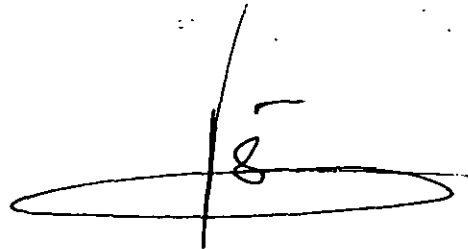
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 oktober 2008

309-574.

Verzonden: 7 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a small horizontal stroke extending to the right from the top of the loop.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzittingsrecht

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/28757 (verzoek)
AWB 08/28756 (beroep)

Datum uitspraak: 28 augustus 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Chinese nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde mr. drs. L.J. Blijdorp,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 8 augustus 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 4 augustus 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekster heeft daartegen op 8 augustus 2008 beroep ingesteld. Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 8 augustus 2008 heeft verzoekster verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd. De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 augustus 2008. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.H.M. Post.

Registratienummers: AWB 08/28757 (verzoek)
AWB 08/28756 (bcrocp)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit – de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen – te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verzoekster heeft zich niet onverwijd gemeld en beschikt evenmin over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding. Verder heeft verzoekster toerekenbaar geen documenten ter staving van haar identiteit overgelegd en ontbeert haar asielrelaas positieve overtuigingskracht. Voor zover verzoekster een beroep doet op de schrijnendheid van haar situatie is dit niet voldoende om over te gaan tot verblijfsaanvaarding. Bovendien valt dit, gelet op de strikte scheiding tussen asiel en regulier, buiten de beoordeling van de onderhavige asielaanvraag. Dit geldt evenzo voor de beoordeling van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten voor de Mens en Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM). Ten slotte voldoet verzoekster niet aan de voorwaarden, zoals deze gelden voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten'.
5. Hiermee kan verzoekster zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat en voor zover nog van belang, aangevoerd. Verzoekster heeft eerder, te weten bij brief van 19 november 2007, haar asielmotieven kenbaar gemaakt. De brief van 19 november 2007 dient hij de beoordeling van de onderhavige aanvraag te worden betrokken. Verzoekster is een alleenstaande moeder van twee kinderen. Verzoekster zal hierdoor in China op grote problemen stuiten. Dochter heeft de Nederlandse nationaliteit en het is niet uitgesloten dat de Chinese autoriteiten Lisa de toegang tot het land zullen weigeren en haar zullen uitzetten naar Nederland. Voorts doet verzoekster een beroep op de discretionaire bevoegdheid van verweerder om te worden aangemerkt als schrijnend geval. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom verzoekster hier niet voor in aanmerking zou komen. Ten slotte kan verzoekster buiten haar schuld niet terugkeren naar China. Zij heeft geen documenten en het is voor verzoekster onmogelijk een nieuw paspoort te verkrijgen, omdat zij zich niet kan legitimeren bij de Chinese autoriteiten. Voorts weigert China al lange tijd documenten af te geven aan Chinese burgers die terug willen of moeten keren. Materieelrechtelijk voldoet verzoekster dan ook aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning op grond van het buiten schuld-beleid.

Registratienummers: AWB 08/28757 (verzoek)
AWB 08/28756 (beroep)

3

6. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

7. Uit de beroepsgronden blijkt dat verzoekster geen gronden heeft gericht tegen de tegenwerpingen dat zij zich niet onverwijld heeft gemeld en dat zij geen documenten heeft overgelegd ter staving van haar identiteit en nationaliteit en het ontbreken van positieve overtuigingskracht. Dit is ter zitting door de gemachtigde van verzoekster bevestigd. Ter zitting heeft verzoekster bovendien haar beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 laten vallen.

Het geschil beperkt zich dan ook tot artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 en de ambtshalve weigering een verblijfsvergunning op grond van het buiten schuld-beleid te verlenen.

8. Wat betreft het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 heeft verzoekster zich op het standpunt gesteld dat zij bij terugkeer problemen zal ondervinden van de zijde van de Chinese autoriteiten, omdat zij alleenstaande moeder is van twee kinderen en dit gelet op de één kind-politiek in China niet is toegestaan. Bovendien is de vader van dochter een hootvluchteling van Vietnamese afkomst, reden waarom hem anti-communistische ideeën zullen worden toegedicht en verzoekster zal worden aangemerkt als verraadster.

9. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeksters vrees voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM niet nader is geconcretiseerd en enkel is gebaseerd op vermoedens. In dit verband overweegt de voorzieningenrechter dat het algemeen ambtsbericht inzake China van 24 april 2008 enkel melding maakt van een boete die stellen moeten betalen, indien zij meer dan één kind krijgen. Dat verzoekster een alleenstaande moeder is, doet hieraan niet af, nu uit het algemeen ambtsbericht blijkt dat kinderen die buiten een rechtsgeldig huwelijk zijn geboren dezelfde rechten hebben als kinderen van getrouwde ouders. Bovendien blijkt uit hetzelfde algemeen ambtsbericht dat het geboortebeleid, op grond waarvan een Chinees echtpaar slechts één kind mag krijgen, veel uitzonderingen kent.

De voorzieningenrechter overweegt voorts dat de stelling van verzoekster, dat haar in verband met de Vietnamese achternaam van haar dochter van de zijde van de Chinese autoriteiten een behandeling staat te wachten in strijd met artikel 3 van het EVRM, *voenszins nader is onderbouwd en zodoende evenmin kan leiden tot* gegrondverklaring van het beroep.

10. Voorts is aan de orde of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat verzoekster niet aan de voorwaarden van het buiten schuld- beleid heeft voldaan en om die reden terecht geweigerd heeft verzoekster in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". De voorzieningenrechter overweegt daarover het volgende.

11. Blijkens paragraaf B14/3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) komt de vreemdeling op grond van het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld niet kunnen vertrekken in aanmerking voor verblijf als cumulatief onder andere aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

"(.) hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de

Registratienummers: AWB 08/28757 (verzoek)
 AWB 08/28756 (beroep)

4

autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; (...)."

12. Op grond van de processtukken stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoekster onder andere niet heeft voldaan aan bovengenoemde voorwaarden. De ratio van het beleid is dat als een vreemdeling al het mogelijke heeft gedaan om Nederland te verlaten, en dat wanneer dat geen resultaat heeft gehad, in het verblijf moet worden berust. Uit genoemde voorwaarden blijkt dan ook nadrukkelijk een inspanningsverplichting van de vreemdeling. Nu verzoekster geen enkele inspanning heeft verricht om terug te keren naar China komt haar geen verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten' toe. De voorzieningenrechter overweegt dat de stelling van verzoekster dat de Chinese autoriteiten geen documenten verstrekken verzoekster niet ontslaat van genoemde inspanningsverplichting.

In haar gronden van beroep verwijst verzoekster nog naar recente uitspraken van deze rechtbank, te weten van nevenzittingsplaats Amsterdam d.d. 11 juli 2008, nevenzittingsplaats Zwolle van 26 juni 2008, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 23 april 2008 en nevenzittingsplaats Rotterdam van 2 april 2008. Nu deze uitspraken allen zien op procedures inzake bewaring, bevatten deze een ander toetsingkader en kunnen daarom niet leiden tot een ander oordeel.

13. Voor zover verzoekster zich op het standpunt stelt dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat haar een verblijfsvergunning dient te worden verleend in het kader van haar schrijnende situatie overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter leest in het bestreden besluit geen toetsing van de schrijnendheid van de situatie van verzoekster als bedoeld in artikel 14, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Verweerder heeft enkel gemotiveerd aangegeven dat de onderhavige aanvraag hiervoor geen ruimte biedt. Het staat verzoekster vrij hiervoor een aparte aanvraag in te dienen.

Voor zover verzoekster een beroep heeft gedaan op de algemene bevoegdheid van verweerder om op grond van artikel 4:84 van de Awb af te wijken van de beleidsregel, is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit beroep bij gebrek van onderbouwing niet kan slagen. Niet geduid is immers van welke beleidsregel in dit verband dient te worden afgeweken, en in welke zin naleving door verweerder van een beleidsregel voor verzoekster gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

14. Wat betreft de brief van 19 november 2007 overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Het is primair de verantwoordelijkheid van de vreemdeling alle voor de aanvraag van belang zijnde aspecten aan te voeren. De brief van 19 november 2007 is niet aan de aanvraag ten grondslag gelegd, maar is door verzoekster wel benoemd in het nader gehoor. Gelet hierop had het wellicht op de weg van verweerder gelegen bij de gemachtigde van verzoekster hiernaar te informeren, maar nu verzoekster deze brief alsnog bij haar zienswijze heeft ingediend en deze kenbaar in de besluitvorming is betrokken is verzoekster niet zodanig in haar belangen geschaad dat het besluit vernietigd behoort te worden. De stelling van verzoekster hieromtrent kan dan ook niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

15. Gelet op het voorgaande behoelt hetgeen door verzoekster meer of anders is aangevoerd geen nadere bespreking.

16. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 08/28757 (verzoek)
 AWB 08/28756 (beroep)

5

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.S.M. Bak en in het openbaar uitgesproken op 28 augustus 2008 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

M. van Esveld

de voorzieningenrechter

[Handwritten signature]

VERZONDEN OP

28 AUG 2008

Voor fotokopie conform
 De griffier van de
 Rechtbank te 's-Gravenhage
 Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

-2-

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellante door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"9. De voorzieningenrechter is van oordeel van verzoeksters vrees voor een behandeling in strijd met 3 EVRM niet nader is geconcretiseerd en enkel is gebaseerd op vermoedens. (...)

De voorzieningenrechter overweegt voorts dat de stelling van verzoekster dat haar in verband met de Vietnamese achternaam van haar dochter, van de zijde van de Chinese autoriteiten een behandeling staat te wachten in strijd met artikel 3 EVRM geenszins nader is onderhouden en zodoende evenmin kan leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

(...)

14. wat betreft de brief van 19 november 2007 overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Het is primair de verantwoordelijkheid van de vreemdeling alle voor de aanvraag van belang zijnde aspecten aan te voeren. De brief van 19 november 2007 is niet aan de aanvraag ten grondslag gelegd maar is door verzoekster wel benoemd in het nader gehoor. Gelet hierop had het wellicht op de weg van verweerder gelegen bij de verzoekster van gemachtigde hiernaar te informeren, maar nu verzoekster deze brief alsnog bij haar zienswijze heeft ingediend – en deze kenbaar is betrokken in de besluitvorming – is verzoekster niet zodanig in haar belangen geschaad dat het besluit vernietigd behoort te worden, de stelling van verzoekster hieromtrent kan dan ook niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep".

Toelichting:

In november 2007 heeft cliënte, vanuit haar vreemdelingenbewaring, via haar gemachtigde bij brief van 19 november 2007, te kennen gegeven dat zij asiel wilde indienen.

Zoals kan blijken uit de inhoud van de overgelegde IND-brieven uit die periode, werd die aanvraag ook opgestart en werd cliënte in de gelegenheid gesteld om de bedoelde aanvraag in te dienen.

In eerder genoemde brief van 19 november 2007 is – kort samengevat – uiteen gezet om welke redenen en op welke gronden cliënte asiel wilde indienen.

Die brief vormde qua inhoud de basis van de aangekondigde en gevraagde asielaanvraag.

-3-

Kort daarop werd de vreemdelingenbewaring opgeheven – om een andere reden, niet vanwege de aangekondigde asielaanvraag – en heeft cliënte de resterende maanden van haar zwangerschap (toen nog 3 maanden) met medeweten van de Vreemdelingdienst thuis bij haar partner in Culemborg doorgebracht.

Van de IND begreep ik in die periode dat gezien haar toestand, werd gewacht met het verder opstarten en in behandeling nemen van de aanvraag, tot na de bevalling.

Na de bevalling bleek, zoals ook al eerder in het dossier van cliënte duidelijk was geworden, dat cliënte bijna dagelijks het slachtoffer werd van huiselijk geweld. Haar (inmiddels) ex-partner is gok- en alcoholverslaafd, en ramde cliënte bijna dagelijks in elkaar.

De Vreemdelingendienst zelf heeft cliënte toen nota bene weggehaald met haar kinderen bij de ex-partner vandaan, en heeft cliënte onder gebracht op een veilige plek. Eerst werd gezegd dat dit een Blijf-van-mijn-huis-lokatie was, inmiddels begrijp ik van cliënte dat zij toen al met de kinderen in de opvang van AZC Ter Apel is gezet. De politie wilde deze gemachtigde de afgelopen maanden niet vertellen waar cliënte verbleef, en cliënte spreekt zelf te weinig Nederlands om haar gemachtigde op de hoogte te stellen van haar toenmalige verblijfplaats.

Plotseling bleek dat cliënte voor het indienen van een asielaanvraag was aangevoerd in het AC-gedeelte van Ter Apel. Kennelijk was daar het dossier niet compleet, en bleef de brief van 19 november 2007 buiten beschouwing. Niemand die even de moeite nam om contact op te nemen met gemachtigde, die volledigheidshalve – en kennelijk niet ten overvloede – zou hebben kunnen wijzen op de inhoud van de brief van 19 november 2007.

Pas toen een voornemen was uitgebracht en een zienswijze moest worden ingediend, werd vanuit het AC, vanuit de rechtshulp, contact gezocht met deze gemachtigde. Ik stelde vast dat de brief van 19 november 2007 ten onrechte niet was meegenomen in de besluitvorming, terwijl die inhoudelijk gezien wel mede de basis zou moeten vormen van de aanvraag.

Bij de zienswijze heb ik de brief alsnog bijgevoegd. Volgens de rechtbank heeft verweerder in het besluit materieel gereageerd op de inhoud van die brief. Cliënte kan de rechtbank daarin niet volgen. De IND heeft niet gereageerd op de inhoud van die brief en heeft de inhoud daarvan niet – kenbaar - betrokken bij de beoordeling van de asielaanvraag. Eerst ter zitting bij de rechtbank Arnhem heeft gemachtigde van de IND beloofd dat het "in de beschikking gelezen moet worden dat de brief van 19 november 2007 daarbij betrokken is in de besluitvorming".

De rechtbank stelt dan dat cliënte niet in haar belang zou zijn geschaad nu cliënte in de zienswijze nog heeft kunnen wijzen op de inhoud van de brief van 19 november 2007.

Dit is niet juist. De rechtbank gaat voorbij aan het belang van de zienswijze-procedure. De vreemdeling – in dit geval, cliënte – behoort na een voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om te reageren in een zienswijze op al hetgeen de IND stelt in een voornemen tot afwijzing.

-4-

Dat is in dit geval niet mogelijk gebleken. Cliënte heeft in de zienswijze enkel kunnen constateren dat de IND de brief van 19 november 2007 kennelijk niet heeft betrokken in de besluitvorming. Voor cliënte is evenwel niet in een voornemen-traject duidelijk geworden op welke gronden de IND zou vinden dat en waarom de inhoud van die brief niet relevant zou zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag, en waarom die inhoud niet (mede) zou kunnen leiden tot de verlening van een verblijfsvergunning asiel.

Deze gang van zaken leidt tot uitholling van de rechtshbescherming die is beoogd bij het instellen van de voornemen / zienswijze-procedure.

De rechtbank heeft dit klaarblijkelijk miskend.

Ten aanzien van de inhoud van de brief van 19 november 2007, die ook nog eens door cliënte zelf in het nader gehoor op het AC wordt genoemd, had het op de weg van de IND gelegen om cliënte hierover nader te bevragen. Ten aanzien van de door haar verwachte problemen bij terugkeer in China met een man (toen nog) die zich destijds actief heeft ingezet tegen het communistisch regime in Vietnam. Ten aanzien van de namen van de kinderen waardoor duidelijk is dat hun vader van Vietnamese afkomst is. Ten aanzien van haar partnerschap met een anti-communistische "verrader". Dat is allemaal niet gebeurd.

De overwegingen van de rechter als zou cliënte haar 3 EVRM-problemen niet voldoende hebben geconcretiseerd, kunnen niet gevolgd worden.

Immers, voor zover al sprake zou zijn van een onvoldoende uitgesproken en/of onderbouwde 3 EVRM-vrees, is die allereerst en bovenal ontstaan doordat verweerder cliënte niet in de gelegenheid heeft gesteld om die gronden naar voren te brengen.

Het had op de weg van de IND gelegen om, zowel met het oog op de verantwoordelijkheid van de IND alsook vanuit de grote zorgvuldigheid die betracht dient te worden bij de beoordeling van asielaanvragen, om ALLE feiten en omstandigheden mee te wegen in de asiëlbeoordeling die door en namens cliënte naar voren zijn gebracht. En dat is niet gebeurd. De rechtbank heeft dit miskend.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt:

"voorts is aan de orde of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat verweerder niet aan de voorwaarden van het buiten schuld-beleid heeft voldaan en om die reden terecht heeft geweigerd verzoekster in bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". De voorzieningenrechter overweegt daaroever het volgende

(...) (...)

Op grond van de processtukken stelt de voorzieningenrechter vast dat verzoekster onder andere niet heeft voldaan aan bovengenoemde voorwaarden.

-5-

De ratio van het beleid is dat wanneer een vreemdeling al het mogelijke heeft gedaan om Nederland te verlaten, en dat wanneer dit geen resultaat heeft gehad, in het verblijf moet worden hersteld.

Toelichting:

Cliënte heeft een beroep gedaan op het buiten schuld-beleid. Uit de documentatie en de jurisprudentie van de afgelopen paar jaar, in het bijzonder de periode 2007/2008, kan blijken dat het voor Chinese vreemdelingen bijkans onmogelijk is geworden om terug te keren naar China wanneer zij niet beschikken over een geldig paspoort.

Cliënte heeft geen documenten en geen geldig paspoort.

Uit de cijfers van het afgelopen jaar, die ook Uw Afdeling bekend zijn, blijkt dat NIET 1 I.P werd afgegeven door de Chinese autoriteiten vanuit de Ambassade, voor terugkeer. Zelfs niet voor mensen die op zichzelf voldoende gedocumenteerd zouden moeten zijn voor de maatstaven van de ambassade, om tot een voldoende deugdelijk onderzoek naar het staatsburgerschap en de nationaliteit te komen.

Cliënte heeft geen documenten en geen geldig paspoort. Aangenomen moet worden dat zij niet kan terugkeren naar China.

De ratio van het beleid is enerzijds dat een vreemdeling al het mogelijke moet hebben gedaan om terugkeer te realiseren.

De ratio van het beleid is anderzijds ook om in die gevallen waarin het -- om welke reden ook -- objectief duidelijk is dat het voor een vreemdeling niet mogelijk zal zijn om terug te keren naar een land van herkomst, tot verblijfsaanvaarding zal moeten worden overgegaan.

De rechtbank heeft het vorenstaande miskend.

De beoordeling door de rechtbank geeft blijk van een onjuiste en te rigide lezing van de wet- en regelgeving.

CONCLUSIE

Reden waarom appellante, cliënte U, Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren.

- althans:

-6-

- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend.
Uw dw.,

L.J. Blijdorp